

[Finansministeren.]

kan faa en samlet Gennemgang af hele Spørgsmaalet. Da det ser ud til, at dette endnu vil tage nogen Tid, bl. a. fordi vi maa afvente Forløbet af de store internationale handelspolitiske Konferencer, som kan ventes afholdt i den nærmeste Tid, har jeg tilladt mig at foreslaa, at de bestaaende Afgifter denne Gang forlænges ikke for et, men for to Aar, nemlig til Udgangen af Marts Maaned 1949, idet det maa betragtes som usandsynligt, at de omtalte Overvejelser kan afsluttes i Løbet af et Aar.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 255).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):
Jeg skal tillade mig for det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

Om dette Lovforslag gælder det, at det drejer sig om en midlertidig Afgiftshøjelse paa Arv, som blev gennemført i 1933, og som siden blev forlænget flere Gange, sidste Gang med Udløbstid 30. Juni d. A. Af tilsvarende Grunde som dem, jeg lige har anført for det under det foregaaende Punkt behandlede Lovforslag, vil det være rimeligt ogsaa her at forlænge den nugældende Ordning, indtil vi kan faa Resultatet af den mere almindelige Drøftelse af disse Problemer, som foregaar i den siddende Skattelovskommission. Jeg foreslaar derfor, at den midlertidige Arveafgift forlænges for 1³/₄ Aar, nemlig indtil 31. Marts 1949, den samme Udløbsdato som er foreslaaet for det under sidste Punkt behandlede Lovforslag. Aarsagen er den samme, som jeg lige har anført, at

det maa antages at vare nogen Tid, før de endelige Overvejelser kan blive afsluttet, hvortil kommer det specielle Forhold for dette Lovforslag, at jeg finder det meget uheldigt at have Afgiftslove o. lign. med Udløbstid paa et saadant Tidspunkt som 30. Juni, hvor Rigsdagen jo ikke plejer at være inde. Det er mest praktisk, at Afgiftslove saa vidt muligt udløber med Udgangen af et Finansaar. Ogsaa derfor vil jeg finde, at 31. Marts 1949 er en passende Dato, og jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 21. December 1945 om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 263).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):
Ogsaa det Lovforslag, som jeg herved skal anbefale over for det høje Ting, efter at det er vedtaget af Folketinget, drejer sig om en Forlængelse.

Benzinafgiftens nuværende Højde er fastsat ved Loven af 21. December 1945 med Udløbstid 31. Marts d. A. Denne Lovforeslaas forlænget uforandret for 1 Aar, altsaa for en noget kortere Tid end de foregaaende, for at Rigsdagen kan faa Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet igen til næste Aar. Forholdet er jo det, at der nu foruden den almindelige Skattelovskommission er nedsat en særlig Kommission vedrørende Motorafgifterne, og det er derfor rimeligt, at man bliver staaende ved den nu bestaaende Tilstand ogsaa paa dette Omraade.

Benzin- og andre Motorafgifter har givet meget lidt under Krigen, og derfor har det været nødvendigt for Staten at give Kommunerne Forskud paa de Indtægter, de plejer at have fra disse Kilder, og som jo anvendes til Vejudgifter. Disse Forskud er vokset meget stærkt i Løbet af